

‘Stond ik daar met mijn koffertje in de hand’

ACHTERGROND

In de eerste Week van de Pleegzorg gaat Pleegzorg Nederland op zoek naar 3.500 pleegouders. Errol Heikens (27) uit Nieuw-Buinen heeft in meerdere pleeggezinnen gezeten en gebruikt zijn ervaringen nu in zijn bedrijf KTC Base.

JULIEN BENNEMA

‘Anderhalf jaar oud was ik toen ik voor het eerst uit huis geplaatst werd. Tot mijn vierde zat ik in een kindertehuis.’ Errol Heikens heeft in zijn leven menig kindertehuis, 24-uursopvang of woning van een pleeggezin van binnen gezien. De sociaal cultureel werker gebruikt zijn ervaring nu in zijn bedrijf KTC Base in Nieuw-Buinen, waar hij jongeren tussen de 17 en 23 jaar begeleidt bij het zelfstandig wonen.

Met een moeder met destijds zware psychische problemen en een vader die ze nooit gekend hebben, stonden de nu 27-jarige Nieuw-Buiner en zijn broer en zusje er vaak alleen voor. „Ik had meerdere moeders: een zieke moeder, een normale moeder en dan weer een depressieve moeder. Op andere momenten was ik zelfs bang voor haar.”

„Als kind dacht ik altijd: mama is ziek. En op het moment dat ik weer naar huis mocht, veronderstelde ik dat ze weer beter was.” Maar de problematiek van zijn moeder bleek blijvend, waardoor Heikens en zijn broer en zusje het ene moment weer thuis woonden en het volgende mo-

‘Een kind krijgt er warmte, liefde en veiligheid. En dat is zo nodig’

ment weer niet.

In de eerste landelijke Week van de Pleegzorg, die van 10 tot en met 18 oktober duurt, staat hij stil bij het belang van pleegouders. „De pleegzorg is onmisbaar. Ik heb liever dat kinderen in goede pleeggezinnen zitten, dan in woonvormen. Een kind krijgt daar warmte, liefde en veiligheid. En dat is zo nodig.”

Heikens heeft vooral aan de beginperiode, toen hij begeleid werd door instelling Jeugdzorg, een dubbel gevoel overgehouden. „In het begin had ik echt een hekel aan Jeugdzorg. Ik zag ze als de partij die mij uit huis wilde halen. Hoe erg de situatie thuis ook is, kinderen blijven toch loyaal aan hun ouders.” Toch zag hij dat gevoel door de jaren heen veranderen. „Waar ik eerder een hekel aan ze had, vind ik nu dat ze goed werk

doen. Het is zeker belangrijk dat ze er zijn.”

Het moeilijkste moment uit zijn kindertijd vond Heikens zijn definitieve uithuisplaatsing. „Dat rare, lege gevoel herinner ik mij goed. Het rare verdwijnt op een gegeven moment, maar het lege blijft. Je bent zo machteloos. Ik dacht vaak bij weer een nieuwe verhuizing: daar gaan we weer. Stond ik daar met mijn koffertje in de hand.”

Hij is de chronologie in zijn levensloop door de jaren heen een beetje kwijtgeraakt. „Mijn leven was één grote chaos, zonder enige structuur. De basis van een normale opvoeding was er niet. Er gebeurde teveel op een te jonge leeftijd. Ik kan mij soms momenten niet meer herinneren of plaatsen in de tijd.” Maar de vader van twee kinderen en een derde op komst, is er nuchter onder. En zo kijkt hij ook terug op zijn eigen leven. „Tja, wanneer is een problematiek een problematiek? Ik vind iets een problematiek als het leidend is. En dat is het bij mij gelukkig niet.”

Toch merkt hij nog altijd de consequenties van zijn jeugd. „Ik was bang dat relaties snel strandden. En ik ben altijd scherp en alert. Ik was immers gewend om ergens kort te verblijven

Errol Heikens gebruikt zijn eigen ervaring in het begeleiden van jongeren. FOTO HARRY TIELMAN

en om snel weer weg te gaan. Door alle gebeurtenissen leer je je gevoel te blokkeren. Je durft je niet te hechten, want het kan zo zijn dat je weer weg moet.” Hij is door alle gebeurtenissen meer dan bewust bezig met zijn eigen ontwikkeling. „Iedereen moet zich blijven ontwikkelen en moet blijven groeien, maar voor mij is dat zo’n belangrijk proces. Ik moest bijvoorbeeld bewust leren houden van en echt leren genieten.”

Tussen zijn veertiende en achttiende zat Heikens in twee pleeggezinnen. „Ik heb daar heel veel geleerd, maar dat had ik toen niet door. Ik was het bijvoorbeeld niet gewend om de deur achter me dicht te doen, maar dat wilden ze natuurlijk wel.” Hij vertelt continu op het randje van het toelaatbare te hebben gebalanceerd. „Het boeide me allemaal niet

zo. Ik vond alles prima, zolang ik maar een dak boven mijn hoofd had.”

Op zijn achttiende vertrok hij bij zijn tweede pleeggezin om te gaan samenwonen met zijn huidige vriendin. „Mijn vriendin is zes jaar ouder, maar op veel vlakken was ik al heel volwassen. Maar houden van? Ik had geen idee. Daar kwam ik toen achter, dat was heel moeilijk.”

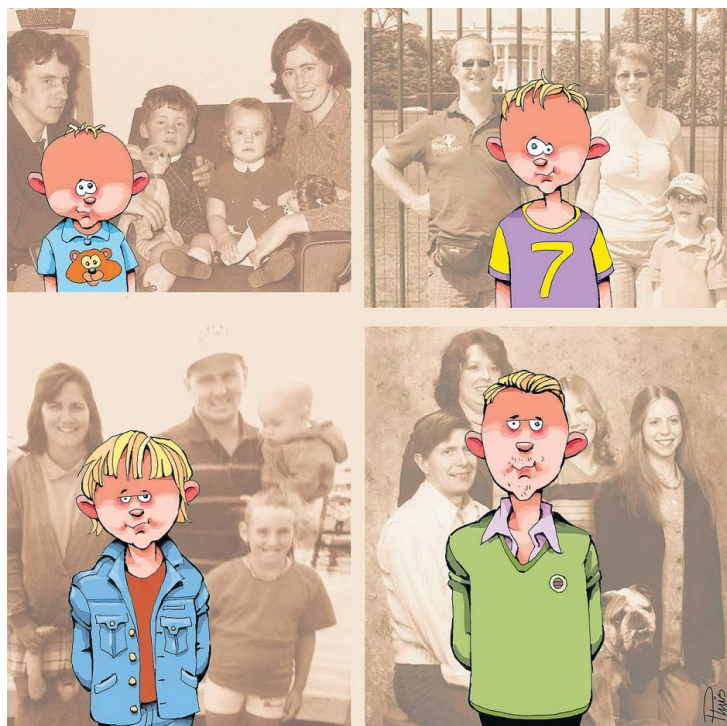
Heikens belandt voordat hij in een pleeggezin terecht komt zelfs twee tot drie keer in de crisisopvang in Papenvoort. Daar legt hij de basis voor wat later zijn werk zal worden. „Ik kon toen al goed onderscheid zien. Als anderen gooiden met een step of een woede-uitbarsting hadden, vond ik dat echt heftig. Dan dacht ik: hoe komt het dat ze zo zijn? Al die dingen hebben ervoor gezorgd dat ik

‘Je hebt begrip dat uit boeken komt en begrip uit het echte leven’

nu doe wat ik doe.” In 2014 begon Heikens zijn bedrijf KTC Base, gevestigd in Nieuw-Buinen. Met KTC Base geeft hij kamertrainingen aan jongeren met psychische problemen of een moeilijke thuis- en leefsituatie. „Ik bied jongeren in appartementen een oefenruimte aan waar ze voor het eerst zelfstandig kunnen wonen. Ze krijgen een eigen plekje, waarna ik ze begeleid in het vergroten van hun zelfredzaamheid.”

Belangrijk vindt hij dat de jongeren zichzelf durven te zijn. „Ik zeg altijd, zorg eerst dat je jezelf bent. Ik richt mij niet op de stoornis, maar op de persoon. Ik geloof dat jongeren dan minder problemen hebben in de maatschappij.” Zijn eigen ervaringen gebruikt hij om de jongeren beter te kunnen helpen. „Ze vinden het fijn dat ik ze begrijp. Je hebt begrip dat komt uit boeken en begrip dat komt uit het echte leven. Ik weet wat eenzaamheid is. Ik weet hoe het voelt om er alleen voor te staan. Door mijn ervaring hoop ik ze handvatten te kunnen aanreiken.”

Terugkijkend op zijn leven gelooft Heikens dat zijn positieve instelling een grote invloed heeft gehad. „Mijn positiviteit heeft mij gered. Ik geloof in de mens en ik geloof in mijzelf. Ik heb er echt het beste uitgehaald.”

Het aantal kinderen voor wie pleegzorg nodig is, is fors toegenomen. CARTOON ERIC PETER VAN DER WALE

JIMMY (9) ZOEKT EEN PLEEGVADER DIE AF EN TOE EEN POTJE WIL VOETBALLLEN IN DE TUIN

SUPERGEWONE MENSENGEZOCHT.NL

‘JE HOEFT ECHT NIET ELKE WEEK NAAR DUINRELL, SAMEN BOODSCHAPPEN DOEN IS AL GENOEG’

Marlon, pleegmoeder

SUPERGEWONE MENSENGEZOCHT.NL

TOPRAK (6) ZOEKT EEN PLEEGVADER DIE WEEET HOE JE SNEL EEN PAARDENSTAART KUNT MAKEN

SUPERGEWONE MENSENGEZOCHT.NL

REIN (7) ZOEKT EEN PLEEGGEZIN WAAR ZE AF EN TOE SAMEN FRIETJES ETEN

SUPERGEWONE MENSENGEZOCHT.NL